

Előfizetési árak:

helyben, kézbe bórva:	
Egész évre	16 kor. — fill.
Fél évre	8 " — "
Negyedévre	4 " — "
Egy óra	1 " 34 "
Egyes szám ára	3 fillér.

Védke, postán küldve:

Egész évre 18 kor. — fill.	
Fél évre	9 " — "
Negyedévre	4 " 50 "
Egy óra	1 " 50 "

PÉCSI FIGYELŐ

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik naponként este 6 órakor.

Szerkesztőség és
kiadóhivatal:

Pécs, Mária-utca 1. sz.
első emelet.

Kéziratot

vissza nem adunk.

Hirdetések a legjutányosabb
árban számíttatnak. Nyit-
tér sora 60 fillér.

Bortermelésünk bajai.

Pécs, 1902. március 21.

A földmivelési tárca költségvetésének vitáját túlnyomó részben a hazai bortermelés bajainak felsorolása s azok orvoslási módjának kutatása uralta. A tegnapi ülés napirendjét csaknem teljesen a borvita töltötte be, melyben nagyérdemű fejtegetésekkel Hertelendy Ferenc, Major Ferenc, Baross Károly, Szederkényi Nándor, Bolgár Ferenc, Pozsgay Ferenc vettek részt.

Nemcsak annak bizonyosága ez, mily óriási fontosságú nemzetgazdasági tényező Magyarországon a bortermelés, hanem arról is tanuskodik, hogy termelési ágaink egyikét sem fenyegeti oly nagy és közvetlen veszedelem, mint éppen a bortermelést. Mert hasztalan dicsekszünk a szőlőfelújítás örvendetes állapotával, ez a haladás nem lesz egészséges fejlődés mind addig, míg el nem hártjuk az utóból mindazokat az akadályokat, a melyek útját állják annak, hogy a szőlőkultúra a belefektetett nagy tőkét és óriási munkát hasznosan gyümölcsöztető foglalkozási ággá is váljék.

Hogy mik ezek az akadályok, arra nézve körülbelül megegyeztek pártkülönbőség nélkül a parlamentiszónokok és mégis sajnosan kell konstatálnunk, hogy nagyon kevés a kilátásunk arra nézve, mikép azok elhárítására a szükséges gyökeres orvoslás a kormány részéről be fog következni. Pénzügyi, vagy politikai és egyéb tekintetek háttérbe szorítják a mi kormányunknál a nemzetgazdasági szempontot s a mit ennek kielégítésére tett, vagy tenni szándékozik, az inkább csak elmérgesíti a magában véve is elég súlyos betegséget.

Ilyen kuruzslás volt a szőlőfelújítás előmozdítása az agrárkölcsonök útján. He-lyesen mutatott rá tegnap Szederkényi Nándor, hogy a szőlőfelújítási kölcsonöknek az a föltétele, hogy a kamatfizetés és a tőketörlesztés csak öt esztendő múltán történik, csábító volt az elpusztult szőlőterületek tulajdonosaira, akik ennélfogva szívesen belementek a kölcsön fölvételébe, de mi fog történni, ha bekövetkezik a fizetési kötelezettség esedékesége és a bornak nem lesz ára? A legtöbb adós nem lesz képes fizetni, a felújított szőlők újra kerülnek s a tulajdonosok kénytelenek lesznek boraikat potom áron eladni. És ebben rejlik a legnagyobb veszedelem, mert az ilyen kényszereladások olyan depressziót fognak gyakorolni az általános borárakra, hogy nem lesz

aztán hatalom, a mely képes lenne a bor kellő értékét biztosítani

De hát hogyan biztosíthatunk a drága befektetéssel termelt bornak megfelelő árakat, mikor maga az állam az, mely nemcsak nem nyújt ilyen árbitosító intézkedéseket, hanem még a saját intézkedéseivel is lehetetlenné teszi a kielégítő árképződést a hazai termésű bortermésre nézve. Itt van pl. a közös vámterület egyik átka, a hitvány osztrák borok beözönlése Magyarországra. Mi üldözzük idehaza a borhamisítást, a törkölybor gyártását, Ausztriában pedig ez meg van engedve s ilyen olcsó lórével árasztják el aztán a magyar piacot egészen akadálytalanul, hiszen nincsenek közbelső vámsorompóink, a melyeknél ennek a beözönlésnek útját állhatnók. Érthető volna-e másként, hogy csupán Ausztriából 1900 évben 415.000 hektoliter bor jött be Magyarországra?

Mit szólunk aztán az olasz borvámklauzulához, a mely csaknem vámmentesen zudítja ránk az olcsón termelt olasz bort? Szülőanyja ennek a klauzulának a kincstári érdek volt, a mely megkívánta, hogy szőlőink elpusztulása idején is álljon rendelkezésre elég olcsó bor, melynek fogyasztása megbirja a magas kincstári adókat. Most már, mikor a felújítás és különösen a homoki szőlők telepítése folytán nekünk is van ismét borunk, a kormány szívesen szabadulna attól a klauzulától, de úgy van vele, mint az egyszerű magyar: fogott törököt, de viszi.

Minden számbavehető tényezője az országnak követeli az olasz borvámklauzula eltörlését s a kormány mégis a titkolózás sűrű homályába vonul vissza, mikor kérdőre vonják, hogy mi lesz hát az a klauzulával és nem hajlandó a parlamenti felszólalás dacára sem megcáfolni azt a híresztelést, — hogy a borvámklauzula egyszerűen meg lesz hosszabbítva. Teljesen indokolt volt tehát Szederkényinek az a kérdése, hogy képzelhető-e ma szolid borkereskedő, aki nagyobb összegeket fektetne borba, amikor nem tudja azt, vajjon hogyan leszünk 1903-tól kezdve az olasz borvámossal.

A boradó mai rendszerével meg éppen tönkreteszi az állam a bortermelést. Hisz kimutatta tegnap Baross Károly is, meg Szederkényi is, hogy 1900-ban, mikor az ország bortermése 1.612.000 hektoliter volt, tehát összesen 2.520.537 hl. állott rendelkezésre, mégis három millió hektoliternek megfelelő fogyasztási adót szedett be a kincstár. Ha még figyelembe

vevessük azt is, hogy abból a hazai termésből is csak ment ki külföldre valamelyes, hogyan lehetséges az ilyen pénzügyi eredmény?

Ha a pincékben gyártott borokra is tekintettel vagyunk, azokat mégsem tehetjük oly nagy mennyiségre, hogy ez kiadja a termelt és megadózott bormennyiség közti differenciát. Nincs ennek a rejtélynek más kulcsa, mint az, hogy az állam nagyobb mennyiség után szed adót, mint a mennyi fogyasztva lesz. Hisz erre tendál a községekkel való kiegyezés, meg a ráutalás rendszere. A községek, csak hogy a bérlők zaklatásaitól szabaduljanak, inkább készek a tényleg elfogyasztott bornál nagyobb mennyiségre is kiegyezni a kincstárral, ha pedig ezt tenni nem hajlandók, hát a pénzügyi közegek egyszerűen ráutalják a községre a nagyobb mennyiségű adót.

Hát ez egyszerűen kizsákmányolás, a melynek levét végső fokban mégis a termelők iszzák meg, mert a községek tőlük préselik ki azt a többletet, melyet a kincstárnak kell fizetniök. Pedig hát maga a rendes adó is olyan magas, hogy már ott tartunk, miszerint a termelőnek is az államtól kell megvenni a saját borát, ha azt inni akarja.

Ezeken a bajokon segítsen az állam, ha azt akarja, hogy föllendüljön, erőre kapjon hazánk e nevezetes termelési ága, mert bizony nem más, mint az állam az oka, hogy manapság, mikor bortermelésünk körülbelül három millió hektoliterrel marad mögötte a filloxera-vész előtti termésünknek, termelőink csekély termésüket mégsem tudják megfelelő áron értékesíteni.

Az ajándékozás művészete.

Pécs, 1902. március 21.

A husvét idejét, melyben a levegő tele van ajándékkal, közönségesen az öröm és várakozás idejének nevezik. A mit ugyanannyi joggal a gond idejének is nevezhetnénk. Mert mindazokkal szemben, a kik vidám kíváncsisággal remélnek és várnak: vajjon mit hoz nekik a husvét, ugyanannyian állanak, a kik a fejüket törlik azon, hogy mit fognak ajándékozni. És ez a fejtörés gyakran matematikai nehézséggel jár. Ajándékozni ugyanis nemcsak tapintat és izlés dolga, hanem, fájdalom, számtani feladat is. Olyik mostanság jövedelmének költségvetésén, mint kötélen táncol.

A pénzkérdés az ajándékozás technikai oldala. Elszomorító tény, hogy a túlnyomó esetekben az ajándékozás semmi más, mint technikai teljesítés. Így azonban senkinek sem okoz igazi örömet. Se az ajándékozónak, se

az ajándékozottnak. A hordár, a ki az ajándék csomagot átadja s mindkét részről borralóját zsebre vágja, a három közül még a legboldogabb.

Azonban az ajándékozásnak nemcsak technikája, hanem művészete is van. Ez a művészet keretében tehetségeket, sőt lángeszeket foglal. Mint minden művészet, el nem sajátítható. — Az emberben kell rejlenie, kell, hogy vele született legyen. — Lehet ébreszteni, — például, ha az, a kinek adva van, szívét felfedezi, vagy egyszerre nagy vagyonhoz jut, — ám senkit arra oktatni nem lehet.

Hogy mit kell ajándékozni, azt nem lehet, nem szabad az ajándékozónak megmondani. Ha az ajándékozás művészetéről gondolkozik az ember, csakhamar arra az eredményre jut, hogy lényege a meglepetésben áll. Mint minden művészetnél, úgy az ajándékozásnál is a tárgy nem a fődolog, eldöntő az eszme, az anyagot éltető gondolat, a cselekedet inspirációja. Zseniális ajándékozónál ötleteiről beszélünk. A legjelentéktelenebb dolgok az ő kezében drágaságokká lesznek s mindig új örömet tud kigondolni és szerezni. Azzal a kérdéssel nem foglalkozik, hogy mi kellene és mi tetszenék a másoknak.

Es most rájöttünk az ajándékozás művészetének nagy titkára: az ajándékozás nyelv és megegyezés dolgok által, melyek hangsúlyosabban tudnak beszélni, mint a szavak. Az ajándékozás a szívnek és fantáziának nyelve, a melyet ügyetlenek, gyámoltalanok, költők és szószátyárok használnak. A kinek nincs mit mondania, nincs is mit ajándékozni. Nincs valódi ajándék, melynek becsértéke abban lenne, a mibe került. — Ajándék, mely megbecsülhető, nem ajándék. És megbecsülhetlenné válik éppen annál a jelentőségénél fogva, melyet az adó belélektet s a melyet az elfogadó megért. A jó dramánál a szerző meglepetésre előkészít, sejtjük, hogy a dolgok hogyan fognak végződni és mégis meglepődünk, hogy a költő a végét miképpen idézte elő. Ily meglepetést tud a bölcs ajándékozó is okozni. A legszebb ajándékok azok, a melyeket várnak, a nélkül, hogy maguknak bevallanák, hogy várták. A legörvendetesebb meglepetések a leghosszasabban sejtettek.

Ha az ember mostanság végigmegy a városban és szemügyre veszi a kirakatokat, mulattató álmélkodást szőhet a felett, mily jelentőség rejlik abban a sok, igen sok dologban, a mit az emberek vásárolnak, hogy ajándéku adják. Minden kirakat nyelvkincsé válik, mely költőjére vár. Lehet virágokban, drágakövekben, bronzban, képekben és könyvekben beszélni.

Az adás titkos jel, beszéde nem változtatja szokincsét minden évben. A legrégebb ajándékok a legjövödelmezőbbek. Mindig többet mond egy virág, mint egy nyárilak (noha vannak kicsinyes emberek, a kik a virágot többre becsülik, mint a virágot.)

»A husvétii üzlet rosszul megy«, szoktak az üzletemberek panaszkodni. Ezt nem kell mindig rossz idők jeléül tekinteni, tan csak jeléül annak, hogy nincs mit mondjanak az emberek egymásnak.

H i r e k.

Pécs, 1902. március 21.

Ötszáz forint története.

Budapesten egy kis józsefvárosi házban néhány nappal ezelőtt a pénzes levélhordó jelent meg. A kapu alján alig tudott a sok ember miatt áttörni. Halott volt a házban és a kapu előtt szerény temetőkocsi állt. A levélhordó a házmesterhez ment és megkérdezte tőle:

— Itt lakik-e V. M. pincér? Ötszáz forintot hoztam a számára.

A házmester egykedvűen mutatott a lépcsőházra:

— Ép ott hozzák a — koporsóját.

A halott, a kire a kapu előtt a temetőkocsi várakozott, nem volt más, mint V. M. pincér, a ki Amerikából, Bostonból kapta a pénzt. Egy olvasónk írja nekünk ezt és elmondja egyúttal az ötszáz forint érdekes történetét, a mely akármilyen regénybe beillenek. Nyolc-tíz évvel ezelőtt a Józsefvárosban lakott a saját kis házában M. R. nyugalmába vonult kutmester. Özvegy ember volt és nagyon fukarnak mondták. Egy szép napon megjelent egy fiatal kofa, a ki gyümölcsöt árult és bevetődött M. R. lakásába is. Szép leány volt, nagy fekete szemű. M. R., a ki már nem volt fiatal legény, rajta felejtette a szemét és egyszerre a fiatal leány nagy meglepetésére így szólt hozzá:

— Nem jönne-e hozzám feleségül?

A leány tréfának vette a dolgot és nevetve tovább ment. Másnap azonban újra megjelent a házban és M. R. újra egészen komolyan felajánlotta neki a házasságot. A leány még mindig azt hitte, hogy meg akarják tréfalni, vagy rá akarják szedni és nem ment el többé az öreg ur házába. M. R. azonban tüvé tette érte az egész várost, míg valahogyan rá nem akadt a csinos, fiatal kofára. A leány most már hitt és M. R. feleségül is vette.

Az öreg háziur nemsokára meghalt és minden vagyonát ifju feleségére hagyta. Férje halála után néhány hónap múlva már alig lehetett ráismerni az egykori kofára. A viruló özvegyasszony elegánsan öltözködött, lényűzően élt és mint a Józsefvárosban mondták, még a grófok is utánavetették magukat. Ő azonban egy fiatal pincért tüntetett ki kegyével és az özvegyi év leteltével férjhez is ment hozzá. Vendéglőt nyitottak, a mi eleinte igen virágzott, de később a férj hanyagsága és korhely életmódja miatt tönkre jutott.

Az asszony alig tudott a romlásból egy-két ezer forintot megmenteni. Ezzel a pénzzel Amerikába ment és ott úgy látszik, megint zöld ágra vergődött, mert a férjének ötszáz forintot küldött utiköltségül. A pénz azonban a férjet, V. M.-et a ki nyomoruságában ismét pincér lett és fokozatosan elzüllyött, már holtan találta.

Napirend 1902. március 22-én.

Naptár: szombat, márc. 22. — Róm. kath.: Oktávián. — Prot.: Oktávián. — Görög-kel. (márc. 9.) Szebenika. — Zsidó: Veadar 13. — Nap két 5 óra 44 perckor; nyugszik 5 óra 58 perckor — Hold két 4 óra 28 perckor délután; nyugszik 4 óra 35 perckor reggel.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, keleten és északon elvélve csapadék várható.

Színház: »Uriel Acosta«, dráma.

— (A pécsi zenekedvelők egyesülete) holnapután (vasárnap) délelőtt 11 órakor tartja évi rendes közgyűlését a város házában. A Majorossy Imre kir. tanácsos, polgármester elnöklété alatt működő egyesület a múlt évben három hangversenyt rendezett. — Volt 20 alapító és 147 pártoló és működő tagja. Az egyesület vagyona 4453 kor. 77 fill.; terhe 4000 kor. s ezzel szemben a tiszta vagyon 453 kor. 77 fillért tesz ki. Bevétele volt a múlt évben 3188 kor. 99 fillér; kiadása 1447 kor. 17 fillérrel kevesebb.

— (Pécs épül.) A város építési bizottsága tegnap délután 3 órakor ülést tartott a városháza gazdasági tanácsstermében Oberhammer Antal, helyettes gazdasági tanácsos elnöklété alatt. Az ülésen résztvettek Slezák Vitus osztálymérnök, Horváth Antal, Vidákovics György, Hillebrandt Ferenc, Tiefenbacher Nándor, Csierer Elek dr. tiszti főorvos és Járányi János, jegyzőkönyvvezető. A bizottság a következő új építkezéseket hozta javaslatba: Osztovics Ignác, alsóputurla-utca;

Reinfeld Imre, Makár-dűlő; Lauber Rezső Mária-u. 45. és Pécsvárad országút 10; Schapring J. czeréki-dűlő; Srb Vencel, Kasszián-út; özv. Kurcz Györgyné, Király-u.; Ponauer Károly, Katalin-u.; Till István, Majláth u. 36; Sorzivatka József, gesztenyes-dűlő; Vlassits András, Tetye-u. 41; Piáček Virgil, pálya-u. 13; Friczan Károly, Antal-u. 16.; Papp József, Siklósi-u. 17.; Holzbauer Ede, Pucher-u.; Lieber Mihály, papnövelde-u. 49.; dr. Vurster József, megye-utca 24; Györkö Ferencné, Ráth-u. 5. és Némethy József, papnövelde-utca 15 szám alatt.

— (Jelentés a vizről.) A Tetye forrás vizszolgáltató képességéről a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tetyei forrás vizszolgáltató képessége tojzó hó 21-én reggel 4700 köbméter.

— (Kinevezés.) Égi Kálmán, temesvári kir. törvényszéki aljegyző, ki a pécsi jogliceumon végezte tanulmányait, a temesvári törvényszékhez albiróvá kineveztetett.

— (Vámilleték a jövő órá.) A vámilletékeknek ezüstben történő fizetésénél vagy biztosításánál a törvény értelmében szedendő aranyárkelet-pótlék a jövő április órá tizenkilenc és fél százalékban állapított meg.

— (Tavas.) Ma köszöntött be a hivatalos tavasz; fecskét ugyan még nem láttunk, de hát egy fecske még úgy sem csinál tavaszt. Ellenben a kalendárium csinálók igenis csinálnak, mert szerintük ma van a tavasz kezdete. Hát az idő, a mely ugyis sokszor rácatolt már a kalendáriumszínálókra, most hagyja őket örülni, hogy egyszer beteljesedett a jóslatuk. És tavaszi napsugár ragyog az égen. Az utcákon előtűnnek a világos tavaszi felöltők; szép asszonyok, fiatal leányok elhagyják a karcsu természetük formáit irigyen elfedő téli köpenyeket és rövid tavaszi kabátot huznak. Szóval beköszöntött a hivatalos tavasz; bár joggal kérdezte ma lapunk egyik barátja; Hát volt az idén tél is? . . . De sietett is feltűnés nélkül távozni. Mert tudja, hogy nem szeretjük a rossz — és főképen régi vicceket!

— (Elfogott koldusok.) Kezd már tavaszodni. Elmulik a tél, sok szegény ember réme; mindazonáltal vannak most is sokan, kik kerülik a munkát s inkább koldulnak, mintsem dolgozzanak. Ma is kerekszám hat ilyen dolognelküli egyént fogott el a rendőrség, a kik egyes utcákban házról-házra koldulva jártak. Egyelőre elcsukták őket s mivel nem idevaló illetőségűek, haza fogják őket toloncolni.

— (Hol a köztisztasági szabályrendelet?) Persze a papiroson. Ott megvan; de a gyakorlatban épen ellenkezője történik annak, a mit a torony alatt sok-sok fejtörés után papírra vetettek. Mert ha ezt a szabályrendeletet betartanák, akkor nem vonulnának fel esténként már kilenc óra előtt a Kossuth-utcán, sörház-utcán és így tovább a pócegdör-tisztító kocsik, penetráns büzt terjesztve maguk körül. Mar pedig ez így van minden este, nem csekély botránkozására a járókelő népnek. Persze a rendőrség most is a Nürnberg Hermann rablógyilkosát keresi s ebben a nagy munkában nem ér reá ilyen kicsinységekre is felügyelni!

— (Kóbor kutyák.) Igaz ugyan hogy az ebzárlat még most is tenáll a pécs, kutyákra; de azért, különösen a külvárosokban, a szájkosár nélkül kóborló ebek száma tömeges. És ezt a számot még növelik azok

az ebek, melyek a falvakból jönnek be s itt az utcákon kóborolnak. Ezekhez képest a helybeli csatangoló kutyák kis ölebeknek tekinthetők s rendszerint mégis ezek ellen intéznek hajtóvadászatot a kutyapécér ténsurak s amolyan igazán kóbor, gazdátlan falusi ebet soha sem lehet látni a ketreces kocsijukban. Talán jó volna, ha a rendőrkapitányság egyszer nemcsak az ebtartó gazdáknak, de a kutyapécéréknek is adna ki rendeletet — mihez tartas végett! ?

— **(Meghíusult rablótámadás.)** A pécsváradai országúton tegnap este Kiss Éva, egy fiatal leányzó jött be Pécsre, mikor egyszerre elébe ugrott egy ismeretlen fiatal csavargó és pénzt követelt tőle. A megrémült leánynál alig volt pár krajcár, a mit át is akart adni a csavargónak; de az keveselte a pénzt és Kiss Évának a fejéről lerántotta seiyem fejkendőjét. A leány erre segítségért kiabált, mire a csavargó az utszéli árokba lökte és ott rávetette magát. Azonban ép ebben a válságos percben kocsizörgés hallatszott s a támadó megijedve menekült. Még a leány fejkendőjét is ott hagyta s a pénzt se vitte magával. Ijedten vágott a reteknek és ott eltűnt. Kiss Éva így tehát megmenekült a rabló kezei közül, a ki hogy ki volt, még nem tudják.

— **(Névmagyarosítások.)** Kiskoru Pettes Lajos, hercegszölösi illetőségű, Fonyodón állomasozó m. kir. csendőr, családi nevét Perlakira magyarosította.

— **(A magyar posta statisztikája.)** A magyar posta, távirtda és távbeszélő 1900. évi statisztikájának második része, mely a hivatalok statisztikáját foglalja magában, most jelent meg. A hatalmas, majdnem nyolcszáz oldalra terjedő munka, melyet a kereskedelemügyi kormány rendeletéből a posta- és távirtdaigazgatóság ad ki, első részében közli az egyes postaigazgatóságok kerületében levő összes postahivatalok egész forgalmát s a hivatalok vezetésével megbízott postamesterek nevét. A második rész, a függelék, a posta- és távirtdaigazgatóságok személyzeti ügyeivel foglalkozik. A hatalmas kimutatás összesített adatai után ez a részletes statisztika csak az egyes postahivatalok forgalmára nézve ad fölvilágosítást.

— **(A „Pécsi Kath. Kör“)** ma délután félhat órakor tartotta utolsó bűjti felolvasását. Erre a felolvasásra is szép közönség gyűlt egybe, mint általában mindig a Kath. Kör estélyeire. Lapunk zártakor még tart a felolvasó estély, melynek első számát Geibel-Witt «Pergolese» című vegyeskarának előadása kepezte. Ebben Csernits Jenő joghaligató az ő remek hangjával nagy hatással énekelte a szóló részt s a női és férfi vegyeskar is teljesen érvényre emelte a mű szépségeit. Báter János zenetanár zongora-kísérete mellett. — Ezután Germanné Koszér Mariska urnő tartott felolvasást a Fájdalmas Anyáról, «Mater Dolorosa» címmel. Majd Verdi «Miserere» című vonós-szeptettje következett és Feszty «Krisztus sirba vitelét» ábrázoló előkép tejezte be az estély műsorát.

— **(Szerencsés esés.)** A siklósi-utca egyik házának ablakait vigan tisztogatta ma délután Szabó Erzsébet nevű szobaleány. Hogy s hogyan, egyszerre elvesztette az egyensúlyt és kizuhant a jó magas ablakról az utcára. Szerencsére komolyabb sérülése nem történt; de azért a fejét véresre ütötte. Ez

intő példa lehet nálunk, hol még az emeleti ablakokat is anélkül tisztogatják a szobacicák, hogy biztosító övet kötnének a derekukra. Pedig így elejét vennék az esetleges szerencsétlenségnek, a mi, hogy nem vált végzetessé a jelen esetben is, az csak a véletlennek köszönhető.

— **(Életunt ácssegéd)** Radó János tizennyolcéves ácssegéd ma öngyilkossági szándékból gyufaoldatot ivott. Egy deci spirituszban feloldott egy csomag gyufát s megitta a mérget, mely bizony jól összemarta belső részeit. Az öngyilkosjelöltet ápolás végett a közkörházba szállították. Azt mondja, hogy megunt az életét, — azért akart öngyilkos lenni.

— **(Véres mulatság.)** Weigl János asztalossegéd együtt mulatott a korcsmában Binder Nándor szabósegéddel. Weigl megharagudott valamiért mulatság közben Binderre, a ki erre ott hagyta s bement egy gyár utcai ismerősének boltjába, a ki cipész. Egyszerre csak betörtetett az ajtón utána Weigl, a ki egy kalapácsot kapott fel s azzal kétszer fejbe vágta Bindert s bezúta a fejet. A harmadik ütéssel a jobb kezefejét törte össze. A súlyosan sebesült Bindert a rendőrség a közkörházba szállította; Weigl ellen pedig megindították a büntető eljárást.

— **(Egy író halála.)** Tolnai Lajos, hírneves regényíró, Budapesten meghalt. Tolnai Lajos Görkönyön (Tolnamegye) született 1837. január 31-én, hol atyja községi jegyző volt. Középiskoláit Nagy-Körösrön végezte, hol négy évig volt Arany János tanítványa. Papi vizsgáját a pesti ref. papnevelő intézetben tette le. Csakhamar tanár lett a budapesti református gimnáziumban. Irodalmi működését a hatvanas években kezdte. Első költemény-kötete 1815-ben jelent meg. Német, angol, dán és svéd műfordításai is feltűnést keltettek. Első regénye, a «Nyomerek», még nem arulta el a benne rejlő kiváló tehetséget, de ezután következő munkái már megszerezték neki a babért. 1889-ben a főváros szolgálatába lépett s a IX. ker. polgari iskola igazgatója lett. Nagyobb munkái közül a nevezetesebbek: Az új Magyarország, Az urak, A nemes vér, A báróné ténsasszony, Az oszlopbáró, Dániel pap lesz, Az új főispán, A jubilánssok, A polgármenter ur, Eladó birtokok, A rongyos, Csak egy asszony . . . s még egy egész sereg regénye, beszélykötete és kritikai munkája, a melyek együttvéve hatalmas könyvtárt tesznek. Tagja volt a Kisfaludy- és a Petőfi-társaságnak is.

— **(Csillárok, villamos lámpák és minden alkatrészek külön.)** A villamos világítás egyre nagyobb tért hódít, ez vi újítás nemcsak célszerű, de a legkellemebbek egyike, szinte örül az ember, midőn a étlamos lámpákat látja. Különösen a magánakások fényét és elegans előkelőségét emelik a villamos lámpák és csillárok. Ily csillárokból, álló és függő lámpából bámulatosan szép és finom izlésű, művészies kivitelű példányok láthatók Schönwald Imre ékszerész- és műkereskedő király-utcai villamos tárgyak külön osztályában. Ezenkívül rendkívül nagy választék van villamos körtékben (izzó lámpa), a melyek nemcsak a legkitűnőbb minőségűek, de egyuttal rendkívül olcsók. — E cikkekből a cég ezentul tetemesen nagyobb készletet tart, hogy a folyton fokozódó keresletnek megfelelhessen. Ép azért, a ki a lakásába a villamos világítást bevezeti, mulasztást követ el, ha e szép rak-tart meg nem tekinti és Schönwald rendkívül olcsó áraival meg nem ismerkedik.

Művészet, irodalom.

A vidéki színészet segítése.

Nagyszabású akciót indított Szeged város törvényhatósága a vidéki színészet érdekében. A törvényhatóság ugyanis feliratot intézett a képviselőházhoz, a melyben arra kéri a törvényhozást, hogy az állami költségvetésben a vidéki színészet segítésére előirányzott 56.000 koronát már az 1902. évben 200.000 koronára emelje föl. Szeged buzdító köriratot intézett az összes törvényhatóságokhoz és kéri, hogy mind a 24 törvényhatósági joggal felruházott város indítson egyöntetű akciót ebben a kérdésben és pedig olyképp, hogy járuljanak hasonló szellemű felirattal a képviselőházhoz és a felirat pártolására kérjék fel mind a képviselőket pártállásra való tekintet nélkül. A rendkívül alapos, terjedelmes memorandumból közöljük a következőket:

A vidéki színházak fontos, életbevágó kulturális feladatot teljesítenek. Minthogy pedig a magyar vidéki városok közönségei a színészet által nemzeti kultur-missziót teljesítenek, a kormánynak kötelessége a vidéki városokat ebbeli törekvéseikben támogatni. — Amde az évenkénti 56.000 korona segély vajmi csekély arra a célra, ha tekintetbe vesszük, hogy ugyanebből fedezik az utóbbi időben szervezett országos színészeti felügyelő-nek több ezer koronára rugó évi javadalma-zását is.

144.000 korona több kiadás megszavazásáról van szó. A memorandum kifejezést ad annak a véleménynek, hogy az egy milliárdos költségvetés egyensúlyát nem zavarná meg, ha ezt az összeget utólag beillesztenék.

A magyar dráma-irodalom pang, a színész nemzedék pedig degenerálódott és ezen a bajokon csak olyan megoldás segít, a mely állandósítja a magyar színműirodalomnak azt az egymásra való természetes kölcsönhatását, a mely eicsenevészedett színművészetünket újra fejlődésképesé teszi.

A magyar állam, a magyar kormány tudatával bir mindezeknek és ezért a memorandum ama reményének ad kifejezést, hogy a vidéki városok kérése teljesítve lesz.

A felirat pártolás végett Pécs törvényhatóságához is megérkezett. A közgyűlés áprilisban fog határozni és bizonyára örömmel hozzájárul Szeged indítványához.

○ **Boccacció.** Szinte jólesik a megszokottakon kívül néha egy-egy vendégművészt vagy vendégművésznőt látnunk a pécsi színpadon; kivált akkor, ha az, a ki telfrissíteni akarja a megszokott hangulatot, megállja helyét jeles szerepkörében. Tegnap a kecskeméti színház egy kiváló tagja jött el, K. Tarnay Leona, hogy játékát nálunk is bemutassa ezen az utolsó estéken. K. Tarnay Leona azok közül a színésznők közül való, a kik nem sokat beszélgetnek magukról; nem vadásznak szenzációs cikkekre, dicshimnuszokra, de minden alkalommal megállják helyüket saját szerződött körükön kívül más városok színpadjain is. Elég szép a hangja, megvan a kvalitása a játékhoz is; ügyes, mozgékony, könnyed és szerepének hű tükré. Sok tapsot aratott az első estén a megjelent kevés közönségtől. Fiamattát Márkus Aranka pompásan énekelte el s mindvégig jó volt Staud. Margit, Szirmay Olga, Mezey, Koszma és a többi is sorakozott a jókhoz. (—gy.)

○ **Szezon vége.** Ma este a kardalosok jutalomjátéka van. Az «Eleven ördög» kerül színre ez alkalommal, a mikor is K. Tarnay Leona lép fel a címszerepben és Desperolles tanácsost Kömley Gyula játsza. Holnap (szombaton) a Thury-pár bucsuzik el a pécsi közönségtől «Uriel Acosta»-ban. Vasárnap délután az utolsó délutáni előadásul «Lotti eszédesei» kerül színre. Vasárnap este özv. Tiszay Dezsőné igazgatónő bucsufelléptetül a

«Náni»-t adják. És ezzel véget ér a szezon színházunkban s bezáródnak Thália templomának kapui. — De csak egy hétre. Mert husvétvasárnap Nádassy József, az új színházigazgató kezdi meg társulatával az előadásokat, hogy három héten át tartó pótsszezonban bemutassa új szintársulatát közönségünknek. E pótsszezonban a legjobb ujdonságok, a «San Toy» operett; a «Zsába» vigjáték; a «Hófehérke», Brédy Sándortól; a «Modell», énekes vigjáték, stb. kerülnek színre.

Törvénykezés.

§ Főtárgyalás a kadarkuti nábob hagyatéka ügyében. Nagy Márton, az elhunyt kadarkuti nábob hagyatéka miatt tudvalevőleg Nagy Ákos ellen a többi örökösök büntető eljárását kérték. Ez ügyben a pestvidéki törvényszéknél jövő hó hetedikén lesz a főtárgyalás Nagy Ákos ellen és a végrendeleti tanuk ellen okirathamisítás és hamis tanuzás miatt. Nagy Ákos védője Polónyi Géza ügyvéd lesz.

Táviratok.

— Országgyűlés. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőházban ma ülés elején beterjesztették a Horváth Gyula mentelmi jogának megsértése tárgyában hozott bizottsági jelentést, melyet a Ház kinyomatni rendelt.

Ezután megkezdték a kereskedelmi tarca költségvetésének tárgyalását.

Csörghedő Gyula előadó bevezető beszéde után Horánszky Nándor az új kereskedelemügyi miniszter emelkedett fel szólásra. Elnézést kér, hogy programot nem adhat, mert alig vette még át a miniszterium vezetését. Ambícióját különben is nem beszédbe, hanem tettekbe helyezi. Az előtte fekvő költségvetési program alapján a tárcája keretébe fölvevett és milliókra rugó számos munkát említi, a melyeknek kivitelét gátolja a költségvetés hosszas tárgyalása. (Ellentmondás balról.) A társadalmi bajokról szólva hangsúlyozza, hogy a társadalomnak öntevékenységet kell kifejtenie és nem mindig és mindenben az államra támaszkodni. (Tetszés.) Az Ausztriával való gazdasági kiegyezésről nem nyilatkozhatik részletesebben; annyit mégis ki kell jelentenie, hogy az 1899. évi III. t. cikk alapján áll s igéri, hogy az ország érdekeit megvédi. (Zaj a

szélsőbalon.) A gazdasági ágak között nem szabad diszharmoniót erőszakolni. (Tetszés.) A kisipart meg kell menteni a pusztulástól. Új iparágakat támogatni fog, de hogy a meglévő régi iparágaknak állami támogatással konkurrenciát csináljunk, azt megengedhetetlennek tartja. (Zajos tetszés.) Hitelrendszerünket javítani kell! (Zaj.)

Kiáltások: Önálló jegybank!

Horánszky: Az sem segítene. A társadalom nem teszi meg a kötelességét. Összefont karokkal nézi a kisipar vergődését. Mindent az államtól várni nem lehet. (Zajos tetszés jobbról.)

Rátkay László: Ne rakjon az állam a társadalomra rabláncokat! (Tetszés a szélsőbaloldalon.)

Horánszky: Tözsdetörvényre is szükségünk van s a határidő-üzletet szabályozni kell. A takarékpénztárnak két irányt kell megvalósítani: a felügyelet szigorítását és a betétek biztosítását. (Taps jobbról.) Végül kijelenti, hogy nem köti le magát semmi irányban. Nagyhangú ígéretek nem méltók a helyhez, a melyet betölt. (Taps. A szónokot számosan üdvözlöik.)

Krasznay Ferenc szólalt föl ezután a függetlenségi párt nevében a költségvetés ellen. Horánszky álláspontja nem elégti ki, mert az önálló vámterületet sem ő, sem Széll Kálmán nem akarják, pedig az ország és maga a szabadelvűpárt is akarja. (Nagy tetszés a baloldalon.) Határozati javaslatot nyújt be, hogy a Ház utasítsa a kormányt az önálló vámterület berendezésére.

Széll Kálmán tett ezután előterjesztést a husvét szünet tárgyában s javasolja, hogy a képviselőház hétfőtől kezdve április 3-ig ne tartson ülést, mely javaslatot elfogadták.

Ezután nagy érdeklődés között megalkotották az első összeférhetlenségi zsűrit, a mely Benke Gyula kézdivásárhelyi képviselő összeférhetlenségi ügyében van hivatva itélni. A zsűrinek sorsolás útján hét kormányparti és öt ellenzéki képviselő lett tagja, a póttagok közt egy kormányparti és két ellenzéki képviselő van.

A zsűri a Ház nyílt ülésében letévé

az esküt, a háznagy azonnal a számukra berendezett tanácskozási terembe vezette be őket.

— Tisza Kálmán haldoklik. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tisza Kálmánról az a hír van elterjedve, hogy utolsó óráit éli.

— Képviselőválasztás Szepsiben. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Horánszky Nándort, akinek miniszterré kinevezése folytán le kellett mondania mandátumáról, ma Szepsiben egyhangulag újra megválasztották képviselőnek.

— Elutasított petíció. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Daniél Tibor deési mandátuma ellen beadott petíciót formahiba miatt elutasították.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
3ZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC

Segédszerkesztő
HONTHY ISTVAN.

Hirdetések.

Szalma kazalozókat

(Elevátort)

SCHNIER és URBAN

vas és fémöntöde, vasáru és gépgyár

Eszéken

jutányos áron, a legjobb kivitelben, száraz tölgyfából szállít.

Rövid idő alatt 26 darabot szállítottunk nagyobb uradalmak részére.

Egy jóforgalmu sütő-üzlet

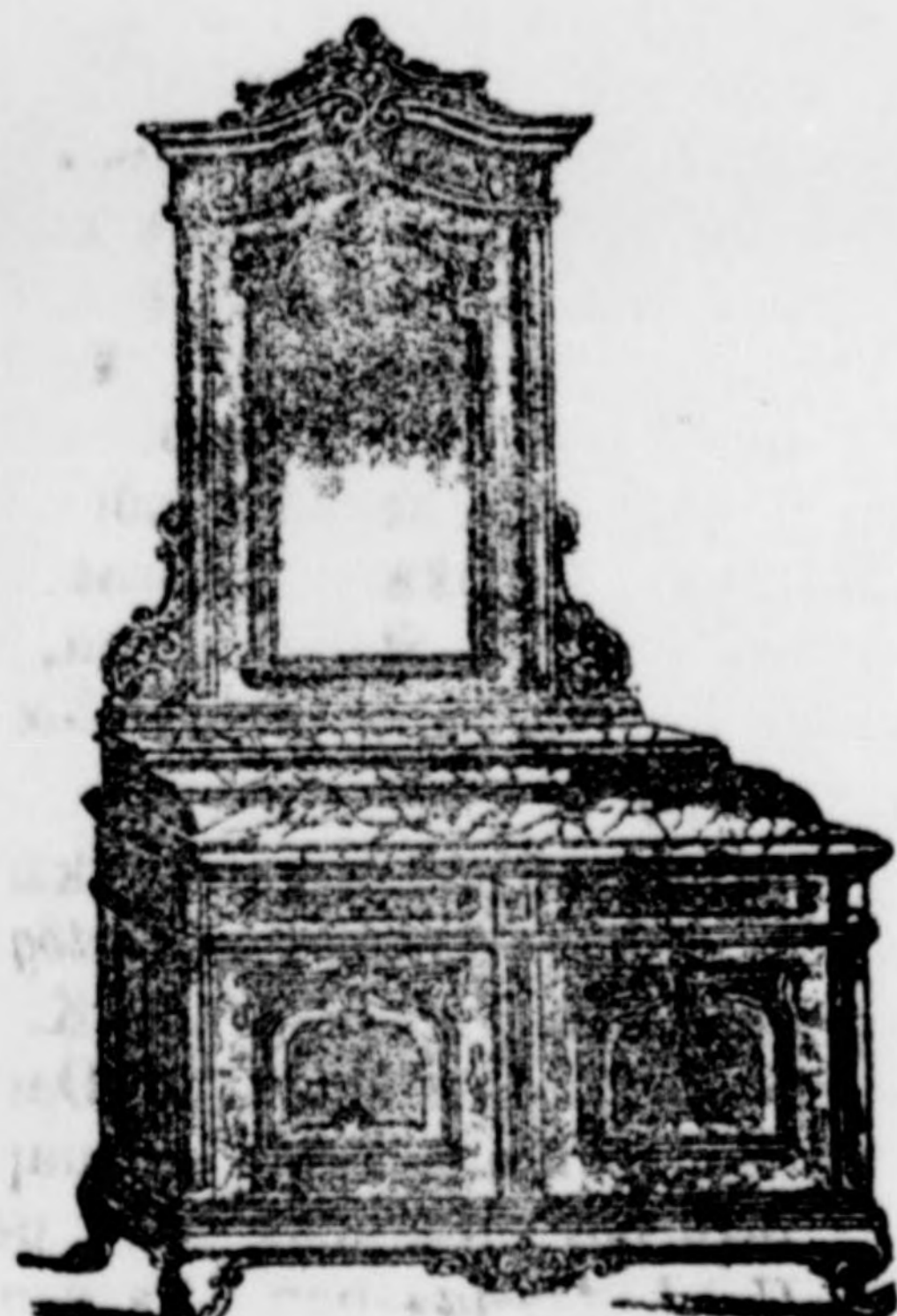
teljes felszereléssel

tanoncokkal együtt

birtokvétele miatt

eladó.

Bővebb értesítéssel a kiadóhivatal szolgál.

Zsolnay Imre

Butorraktára Pécs, Ferenciek-utca 11. sz.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy 45 év óta fennálló butorüzletem átadása céljából elhatároztam, miként a rendkívül felszaporított készleteimet részben kiárusítani, kisebbíteni fogom, a mi által kedvező alkalom nyílik, kitünő minőségű butorokat és mindennemű lakásberendezési tárgyakat igen jutányos árért beszerezhetni.